

Таким чином, в ході дослідження ми переконалися, що інноваційна праця стає визначальною в сучасних умовах розвитку ринкових відносин, без якої національна інноваційна система не зможе ефективно функціонувати. Щоб залучити, утримати та спонукати працівника працювати на повну силу, прагнучи вносити елемент творчості у свою роботу, як на рівні фірми, так і на загальнодержавному рівні повинні розроблятися різні підходи до системи матеріального і нематеріального стимулювання. Можливості самореалізації та участі у постановці цілей стають вирішальними в діяльності працівника інноваційного підприємства. І для того, щоб досягти конкретних результатів праці, на кожному етапі інноваційного процесу слід розробляти та застосовувати відповідні мотиви і системи стимулювання праці управлінського та виробничого персоналу

Список використаних джерел

1. Запель С. В. Система мотивування інноваційної діяльності працівників як фактор успіху в управлінні інноваційними проектами / С.В. Запель //Науковий вісник НЛТУ України. – 2013. – №. 4. – С. 222-233.
2. Колот А.М. Інноваційна праця та інтелектуальний капітал у системі факторів формування економіки знань / А.М. Колот // Економічна теорія. – 2007. – № 2. – С. 3-13.
3. Економіка інноваційного підприємства : навч. посібн. / О.Є. Кузьмін, І.Н. Пашенко, Л.І. Чернобай, А.О. Босак. – Львів: Вид-во НУ "Львівська політехніка", 2009. – 456 с.

Ольховик Ю.П., студентка гр. МФКп-171
Науковий керівник – Парубець О.М., д.е.н., професор
Чернігівський Національний Технологічний Університет (м. Чернігів, Україна)

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОВЕДЕННЯ РЕФОРМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ

Реформа децентралізації в Україні розпочалась в 2014 році з прийняттям Концепції реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади. Основними завданнями проведення зазначеної реформи є: оптимальний розподіл повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади; створення матеріальних, фінансових та організаційних умов для забезпечення виконання органами місцевого самоврядування власних і делегованих повноважень; забезпечення доступності та якості публічних послуг. В результаті успішного проведення реформи децентралізації очікується отримання наступних результатів:

- посилення правової, організаційної та матеріальної спроможності місцевих органів влади;
- об'єднання та укрупнення територіальних громад;
- соціально-економічний розвиток територіальних громад та регіонів;
- утворення виконавчих органів обласних та районних рад;
- забезпечення розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування базового та регіонального рівня, місцевими адміністраціями та територіальними органами центральних органів виконавчої влади [1].

Для прискорення реалізації реформи децентралізації в 2015 році було прийнято Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» відповідно до якого місцеві органи влади мають право формувати нові інститути на місцевому рівні – об'єднані територіальні громади (ОТГ), які мають прямі міжбюджетні відносини з державним бюджетом.

У 2015 році кількість ОТГ в Україні складала 159, а станом на 12 лютого 2018 року зростає до 710 у склад яких увійшли 3313 територіальних громад на території яких проживає більше 6 млн чоловік (рис. 1). Наразі кількість територіальних громад, що залишилися необ'єднаними складає 7902 од., що свідчить про необхідність подальшого проведення зазначеної реформи.

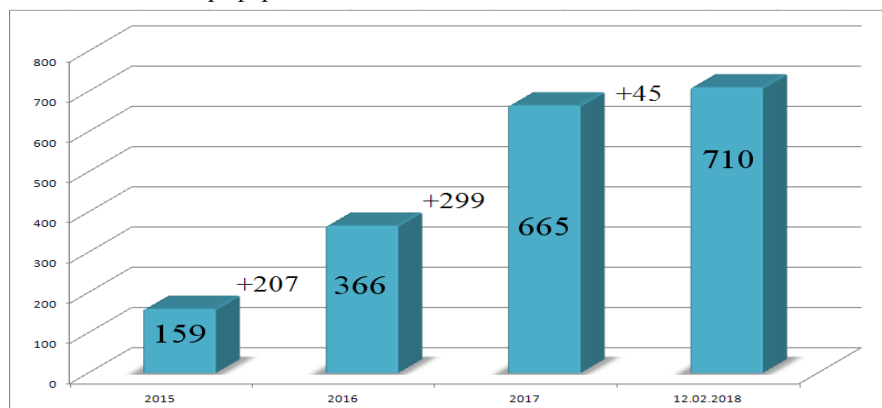

Рис. 1. Кількість об'єднаних територіальних громад в Україні
Складено автором на основі [2]

Серед областей України найвищі позиції в рейтингу формування ОТГ займають Житомирська, Хмельницька, Чернігівська, Дніпропетровська, Волинська області, найнижчі Харківська, Київська, Закарпатська, Вінницька, Черкаська, Кіровоградська області [2]. Об'єднання дрібних громад у спроможні відбувається для формування фінансово спроможних органів місцевого самоврядування, які б могли ефективно здійснювати покладені на них повноваження, збільшувати обсяг власних місцевих фінансових ресурсів, забезпечувати соціально-економічний та інвестиційно-інноваційний розвиток відповідних територій.

Позитивним результатом проведення реформи децентралізації є зростання власних доходів загального фонду місцевих бюджетів у розрахунку на одного мешканця на 54 % у січні 2017 р. та на 26,3 % за аналогічний період 2018 р. [2]. Збільшується питома вага місцевих податків і зборів в дохідній частині бюджетів ОТГ, обсяг видатків бюджету розвитку на 1 мешканця, сума державної допомоги на розвиток територіальних громад та розбудову їх інфраструктури. У державному бюджеті на 2018 р. [3] передбачено 5 млрд. грн. субвенції на розвиток сільської медицини та 11,5 млрд. грн. на розбудову дорожньої інфраструктури.

В сукупності це призводить до зростання зацікавленості місцевої влади в інноваційному розвитку територій, вкладанні коштів в ремонт доріг, оновлення об'єктів соціальної інфраструктури тощо. Так, наприклад, протягом 2017 року було створено 484 опорні школи в областях, з них 184 в ОТГ та надано ще 22 шкільних автобусів (загальна кількість на кінець року становить 792 автобуси)[2].

Не дивлячись на значні позитивні результати, в процесі проведення реформи децентралізації виникає значна кількість проблем, що виникають на макро – та мікрорівнях. Головними серед яких є контроль за цільовим і ефективним використанням отриманих коштів, правомірні дії стосовно розпорядження землями за межами населених пунктів, нехватка кваліфікованих спеціалістів, які б могли практично втілювати в життя громад напрямки передбачені реформою, часта зміна нормативно-законодавчих актів.

Підвищення показників ефективності реалізації реформи децентралізації можливо досягти поєднуючи її основні складові, а саме реформу децентралізації влади, фінансову децентралізацію та децентралізацію системи надання адміністративних послуг та забезпечуючи тісну взаємодію органів державної влади з місцевим самоврядуванням у напрямку розвитку міжрегіонального і міжмуніципального співробітництва в економічній та фінансовій сферах. Це дасть змогу прискорити реалізацію стратегічних заходів державної регіональної політики, вдосконалити систему публічного управління та спільного управління сумісними проектами інноваційно-інвестиційного розвитку об'єднаних громад [4; 5].

Тобто, можна зробити висновок, що реформа має суттєвий позитивний вплив на систему місцевих фінансів, зокрема збільшення дохідної частини місцевих бюджетів, удосконалення управління фінансовими ресурсами комунального сектору, сприяє покращенню надання адміністративних послуг населенню, розбудові місцевої інфраструктури з урахуванням потреб населення, впровадженню електронного урядування, формуванню міжбюджетних відносин на новій основі.

Список використаних джерел

1. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні [Електронний ресурс] / Кабінет Міністрів України; Розпорядження, Концепція від 01.04.2014 № 333-р. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-p>
2. Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.minregion.gov.ua/decentralization/>
3. Про Державний бюджет України на 2018 рік [Електронний ресурс] / Верховна Рада України; Закон від 07.12.2017 № 2246-VIII. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2246-19>
4. Парубець О. М. Напрямки трансформації публічного управління в умовах проведення реформи фінансової децентралізації / О. М. Парубець, Д. О. Сугоняко // Публічне управління соціально-економічними системами в умовах транзитивних змін: кол. моногр. / за заг. ред. Сугоняко Д. О. – Ніжин : ФОП Луцяненко В. В., ТПК «Орхідея», 2017. – С. 123-132.
5. Парубець О. М. Дослідження впливу реформи фінансової децентралізації на стан місцевих бюджетів України / О. М. Парубець, Д. О. Сугоняко, М. С. Парубець // Ефективна економіка. – 2017. – № 5. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5593>